

jøloven, og det er jo noget, der er vedtaget i Folketinget. En overenskomst er noget ...

Formanden:

Så er tiden gået!

Bjarne Laustsen (S):

... imellem parterne. Derfor mangler jeg stadig væk et svar på, om der kommer nok ind i systemet i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det første, hr. Bjarne Laustsen sagde, kan være rigtigt nok, men det har bare ikke en pind med det her lovforslag at gøre. Hvad det andet angår, vil jeg henviser til de ret præcise svar, jeg har givet til udvalget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jamen jeg synes ikke, at det er ret præcise svar.

I høringsvarene, som undervisningsministeren kender ganske udmærket, gør bl.a. Dansk Sygeplejeråd opmærksom på, at hvis ikke man sørger for, at der er et nødvendigt optag, bliver der en sygeplejerskemangel på flere tusinde personer i de kommende år. Det var jo derfor, vi havde den debat om, hvorvidt vi havde mangel, og hvilken skyld, årsag og virkning der kunne have været igennem tiden. Det var derfor, at undervisningsministeren bragte de spørgsmål på bane.

Det er derfor, det er interessant, når man laver systemet om, så det bliver mere statsstyret, end det er amtsstyret i dag, om man så kan sørge for, at der kommer nok optag. Kan man trække nok unge folk ind i uddannelsen i forhold til det, vi gerne vil med vores sundhedssystem?

Uanset finansiering, taxameter og alt muligt andet mener jeg stadig væk, at Folketinget – i og med at det bliver mere statsligt, end det er i dag – har en forpligtelse til at sørge for det. Derfor synes jeg, det er rimeligt at stille spørgsmålet: Kan ministeren garantere, at vi ikke kommer til at mangle sygeplejersker i fremtiden? Så kan man ikke give andre skylden.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg deler helt hr. Bjarne Laustsens bekymring. Det har bare ikke noget med det her forslag at gøre.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Således provokeret er jeg nødt til at tage ordet og måske understrege et par historiske kendsgerninger, når jeg tillægges så væsentlig betydning i min formandstid i Amtsrådsforeningen, at jeg skulle være skyld i dagens lægemangel og sygeplejerskemangel.

Om sygeplejersker ganske kort dette: Det er korrekt, at amterne havde ansvaret for sygeplejerskolerne og optog det antal elever, man mente var rigtigt af hensyn til kapacitet osv. Men undervisningsministeren glemmer en ting, fra han selv var undervisningsminister, nemlig at dengang havde man også økonomiforhandlinger med den daværende regering, hvilket gjorde, at der blev lagt nogle stramme økonomiske rammer, så man ikke bare frit kunne optage. Den var den ting.

Den anden ting er, at med hensyn til lægemangel er det korrekt, at vi havde et meget stort problem med lægernes uddannelse, 24-timers-døgnvagterne kombineret med 11-timers-reglen og en 40 timers arbejdsuge. Det er en næsten matematisk uløselig opgave, som ministeren også kan huske.

Men må jeg ikke erindre om, at der jo var frit optag på universiteterne i en del år, også for lægestuderende. Amtsrådsforeningens synspunkt var det, at med hensyn til lægernes efteruddannelse kunne vi kun tage dem ind, som vi havde behov for, og dem, som vi, understreger jeg, havde økonomi til at tage ind. Det var meldingen dengang.

I øvrigt mener jeg, at regeringen og Folketinget trods alt altid har haft en afgørende indflydelse på tingene her i landet, men jeg takker for den store indflydelse dengang, jeg tillægges.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan i et og alt tilslutte mig den redegørelse, som den tidligere formand for Amtsrådsforeningen her har givet Folketinget.

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (R):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om en redegørelse og blot præcisere, at det ikke alene handler om effekten af det her lovforslag. Det har vi jo drøftet både ved førstebehandlingen og ved forhandlingerne. Det er snarere, hvad der er gældende for forskellige uddannelsesinstituti-